

Politikerne i utakt med folkemeningen

11.11.87

Aftenposten 30. oktober 1989: Bekymringer over store utgifter til asylsøkere. 1. november: Asylsøkerutgifter i sterk vekst. Statens utgifter for 1989 til flyktninger, asylsøkere og innvandrere er ute av kontroll. Skriver Aftenposten. Har gjort seg fortjent til rasiststempelen for mindre ærlighet enn dette.

Steensaken er vennelig, - og sund. Den viser hvilken mangel på respekt de som jatter med i dagens oppløste innvandringspolitikk og ikke har integritet til å stanse denne feilprioriterte bruk av vårt under-skudd. Og verre blir det hvis Norge tildeles den tvilsomme ære å se Stoltenberg som FN's flyktningekommissær. Må da bli enda «snillere».

Med et arbeidsledighets tall oppunder 150 000, med enkelte bykommuner og flere landkommuner nesten bankrott, med sosialbudsjetter utenfor enhver innbildning, redusert lesetid i skolen, stengning av fritidshjem, nattherberger for uteliggere lukket o. s. v. i en virkelig smertefull sirkel - slipper man fortsatt inn utlendinger på «humanitært grunnlag». Stemmer hverken med økonomi eller folkemening.

Folk spør jo hva de muslimene

flyktet fra som straks etter Ayatollah Khomeinys død møttes i Oslo og begravet hans bortgang. Alle godtar at vietnamesiske båtflyktninger rømte fra nød, men hva har de tusener av pakistanere flyktet fra? Noen av dem har sågar funnet seg så godt til rette at de har engasjert seg i narkotikaomsetningen.

At somaliere og eritreere og iranere og libanesere flykter fra krigen er forståelig. Men det burde bare betinge midlertidig oppholdstillatelse. De av «våre fargerike nye landsmenn» som soner dommer i norske fengsler, bør hjemmsendes raskt og skremmende. Det er sikkert mulig å kunne fylle disse lokalitetene uten å spe på med innførte narkotikaselgere og andre lovbrutere.

De organisasjoner som mener at Norge fortsatt bør slippe inn utlendinger på såkalte humanitært grunnlag, bør selv samle skillingen sammen for å betale hva de koster. Det ville fortelle politikerne som ikke tør åpne munnen, hva den alminnelige mann som spanderer kalaset, synes om - at statens utgifter, som Aftenposten skriver, er ute av kontroll på dette område.

Anton Olstad
Hamar

Hva er sant ?

Så har den eiendommelige «Elverumsfullmakt» igjen komme inn fra mørke. Kjell Fjørtoft har i si nye bok forkynt at «fullmakt» aldri har eksistert. Fjørtoft er slett ikke den første som har hevdet dette, men straks er NTB ute: Jo da, fullmakt er entydig slått fast av norske historikere og statslærde, Høyesterett og senere Storting. En dristig påstand! Entydigheten og enstemmigheten kan bare opprettholdes ved at seriøs forskning ikke aksepteres.

Ords skillet om Hambros forskjellige formuleringer på Elverum ble avsluttet av stortingsmann Førre: «Når regjeringa etter Grunnloven har ei slik fullmakt, så trenger den ikke ei ny». Denne klare konklusjon er underslått av seriøse historikere. Seinere på kvelden ble det imidlertid, etter et forslag fra Hambro, gitt ei fullmakt, men det var ei fullmakt til åtte namngitte menn, som skulle være et rådgivende organ for regjeringa når Stortinget ikke var samla. Det må være fullstendig galt å hevde at Stortinget enstemmig ga regjeringa en ubegrenset råderett over liv og død, når det uomtvistelig ble gitt ei fullmakt til en komite på åtte representanter, to fra hvert av de største partiene.

Stortingsmann Wright ga allerede i London justisminister Terje Wold beskjed om det feilaktige at regjeringa i sine provisoriske anordninger henviste til ei Elverumskontrakt. Ja, til og med Hambro mente, i følge Frede Castbergs dagbok 18. - 23. februar 1945, at regjeringa Nygaardsvold i eksil skulle trekkes til ansvar for sin overskridelse av den provisoriske anordningsmyndighet. (Spor i vår nære historie, side 68-71). Forøvrig, hadde regjeringa virkelig fått en «generalfullmakt» av Stortinget 9. april, ville det vært en grov svikt av utenriksministeren å erklære overfor den tyske utsending dr. Bräer 10. april at regjeringa Nygaardsvold var villig til å gå av for å komme til en ordning med tyskerne. Det ville jo ha betydd at «fullmakt» hadde blitt overlatt i tyskernes varetekt.

Utenriksminister Koht har så seint som i 1957 gitt klart uttrykk for at noe Elverumsfullmakt har aldri eksistert.

Arne Stornes